

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 15Co/94/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1116213149
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Hajdínová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1116213149.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Hajdínovej a členov senátu JUDr. Evy Mészárosovej a JUDr. Silvie Walterovej, v právnej veci žalobkyne: N. T. W. H. J. I. Q. Č. Í. W. C. P. Á., B. J. X.X.XXXX, O. X. X., L. S. Č.. XXXX/XX, zastúpená Advokátska kancelária Ivan Syrový s.r.o., Bratislava, Kadnárova č. 83, IČO: 47 232 765, za ktorú koná JUDr. Ivan Syrový, PhD., proti žalovanému: Ministerstvo financií Slovenskej republiky, Bratislava, Štefanovičova č. 5, IČO: 00 151 742, o zaplatenie 3.081,68 € s prísl., na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I. zo dňa 3. júla 2018, č. k. 18 C 74/2016-291, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok Okresného súdu Bratislava I. zo dňa 3. júla 2018, č. k. 18 C 74/2016-291, p o t v r d z u j e .
- II. Žalovanému p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1.1. Okresný súd Bratislava I. rozsudkom zo dňa 3.7.2018, č. k. 18 C 74/2016-291, žalobu zamietol a žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal. Uviedol, že žalobkyňa žalobu odôvodnila tým, že zaplatenia sumy 3.081,68 € s prísl. sa domáha titulom doplatenia odmeny za znalecký posudok vypracovaný pre potreby žalovaného v súvislosti s výkonom vládneho auditu zameraného na kontrolu hospodárenia s finančnými prostriedkami štátu a prostriedkami z európskych fondov vo vybraných zdravotníckych zariadeniach troch samosprávnych krajov, t.j. Banská Bystrica, Prešov a Košice. Bola oslovená žalovaným s požiadavkou na predloženie cenovej ponuky za znalecké služby v oblasti zdravotníckej techniky, na čo žalovanému predložila cenovú ponuku na ocenenie zdravotníckej techniky v nemocnici v Banskej Bystrici. Táto cenová ponuka bola vyhodnotená ako najlepšia v rámci elektronického prieskumu trhu vykonaného žalovaným. Žalovaný vystavil dňa 8.7.2015 objednávku č. 4500017297 na poskytnutie znaleckých služieb v rámci výkonu vládneho auditu č. A697 OP Zdravníctvo - Zdravotnícka technika nemocnice v Banskobystrickom samosprávnom kraji, pričom príloha objednávky č. 4500017297 predstavovala špecifikáciu objednávky predloženej v súlade so schválenou požiadavkou na verejné obstarávanie č. VO-154/2015. Dodatkom č. 3 MF/009051/2015-1425 k povereniu na vykonanie vládneho auditu č. A697 získala žalobkyňa postavenie prizvanej osoby pri výkone vládneho auditu. Uviedla, že už pri obhliadke, dňa 6.8.2015, na tvári miesta, vo Fakultnej nemocnici s poliklinikou F. D. Roosevelta Banská Bystrica zistila, že príloha objednávky č. 4500017297, ktorá bola totožná s prílohou elektronického prieskumu trhu, neobsahuje kompletný súpis zariadení a prístrojov a že jednotlivé položky v prílohe objednávky sú bez úplnej špecifikácie obsahu. V špecifikácii a rozsahu objednávky č. 4500017297 žalovaného bolo ďalej navyše potrebné uviesť aj iné zistenia, ktoré neboli zadané ministerstvom financií, ale ktoré súviseli s úlohou znalca a mohli by mať vplyv na úlohy určené ministerstvom. Žalovanému mala odovzdať dva znalecké posudky, a to č. 6/2015 a č. 7/2015. Žalovaný vystavil akceptačný protokol, v ktorom podpisom kontaktnej osoby potvrdil riadne dodanie predmetu objednávky č. 4500017297. V

účtovnom doklade č. 6-2015, ktorý vystavila žalobkyňa, vyúčtovala znalečné za vypracované a dodané znalecké posúdenie a stanovenie všeobecnej hodnoty zdravotníckej techniky obstaranej v rámci projektu č. 28110220012 - Komplexná rekonštrukcia operačných sál, urgentného príjmu a centrálnej sterilizácie Fakultnej nemocnice s poliklinikou F. D. Roosevelta Banská Bystrica ku dňu 12.4.2011. Žalovaný účtovný doklad č. 6-2015

žalobkyni vrátil z dôvodu nesúladu sumy nárokovanej vo faktúre č. 6-2015 a objednávke č. 4500017297. Po splatnosti pohľadávky žalobkyne za fakturované znalečné, táto vyzvala žalovaného k potvrdeniu výšky pohľadávok a záväzkov. Žalovaný z celkovej sumy pohľadávky uhradil čiastku 1.000,- €. V súvislosti s vyplatenou odmenou žalobkyňa uviedla, že pri obhliadke na tvári miesta, vo Fakultnej nemocnici s poliklinikou F. D. Roosevelta Banská Bystrica zistila, že príloha objednávky č. 4500017297 neobsahuje kompletný súpis elektrotechnických zariadení a prístrojov, ktorých stanovenie všeobecnej hodnoty bolo predmetom objednávky žalovaného. Prílohu tvoril len rámcový súpis 37 položiek bez špecifikácie obsahu jednotlivých položiek. Elektrotechnické zariadenia a prístroje (položky prílohy objednávky č. 4500017297) určené na technické posúdenie a stanovenie hodnoty znalcom neboli vždy zhodné s obhliadkou zistenými elektrotechnickými zariadeniami. Pri odlišných typoch prístrojov bolo nutné na mieste technické posúdenie a posúdenie ich užívateľských funkcií, pretože tie znižujú alebo zvyšujú hodnotu zariadenia. Skutočný rozsah a obsah jednotlivých položiek objednávky je dokumentovaný fotografiami a podrobne uvedený v znaleckých posudkoch 6/2015 a 7/2015. V zmysle zadania uviedla žalobkyňa aj iné zistenia, ktoré súviseli s úlohou znalca a mohli by mať vplyv na úlohy určené ministerstvom financií. Uviedla, že v prieskume trhu nebola požiadavka žalovaného na iné zistenia znalca, a preto v cenovej ponuke žalobkyne zo dňa 22.6.2015 nie je zahrnutá. Cenová ponuka žalobkyne bola urobená na základe nepresného a neúplného zadania prieskumu trhu a na základe nepresnej objednávky č. 4500017297, a preto nemôže byť limitujúca a určujúca pri vyúčtovaní znalečného za znalecký úkon. V tejto súvislosti preštudovala, analyzovala a uviedla sumár posudzovaných skutočností z viac ako 1000 strán súťažných podkladov spoločností Váhostav a Chemkostav a technickej dokumentácie skutočne dodaného prístrojového vybavenia do nemocnice. Technickú dokumentáciu prevzala vo Fakultnej nemocnici s poliklinikou F. D. Roosevelta Banská Bystrica. Zo zistení vyhotovila tabuľky skutočného, na mieste zisteného a ňou fotograficky dokumentovaného a obhliadnutého a posúdeného, prístrojového vybavenia a vyhotovila tabuľky hospodárnosti obsahujúce stanovenie všeobecnej hodnoty zdravotníckej techniky na podklade mnohopočetného prieskumu z dostupných informačných zdrojov a na základe vlastných skúseností a odborných znalostí podľa požiadaviek zadávateľa. Pri odovzdaní znaleckého posudku 6/2015 osobne a telefonicky upozornila kontaktnú osobu Ing. Z. G. z ministerstva financií na skutočnosti zistené pri obhliadke, teda na neúplnosť prílohy prieskumu trhu a jej nesúlad so skutočným stavom zisteným obhliadkou, ako aj na neúplnosť vlastnej cenovej ponuky, pretože bola urobená na základe nepresného a neúplného zadania prieskumu. Žalobkyňa medziiným poukázala na časovú tieseň a enormné množstvo práce, ktoré s posudzovaním súvisí, ako aj na časový nátlak, ktorý je na ňu vyvíjaný. Vypracované znalecké posúdenie pre účel vládneho auditu bola pre žalobkyňu náročná špecializovaná odborná práca nielen technického charakteru, ale aj rozsiahla tvorivá duševná činnosť. Pri vyúčtovaní znalečného postupovala podľa zákona č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov a vyhlášky č. 491/2004 Z. z. o odmenách, náhradách výdavkov a náhradách za stratu času pre znalcov, tlmočníkov a prekladateľov. Spôsob určenia výšky odmeny žalovaným považuje v rozpore s § 2 ods. 4 zákona č. 382/2004 Z. z., pretože znalec vykonáva svoju činnosť za odmenu, náhradu hotových výdavkov a náhradu za stratu času. Náhradu hotových výdavkov nie je možné vopred ohraničiť. Žalobkyňa preto vyúčtovala znalečné ako tarifnú odmenu podľa zákona č. 382/2004 Z. z. a vyhlášky č. 491/2004 Z. z., vychádzajúc z hodinovej odmeny za výkon znaleckej činnosti podľa skutočného počtu hodín výkonu znaleckej činnosti. Skutočný počet hodín výkonu znaleckej činnosti dokladovala denným rozpisom hodín a aj minútovým výpisom z počítača. Hotové výdavky a čas strávený mimo miesta výkonu činnosti tiež preukázateľne dokladovala. Predpokladaná hodnota objednávky (s DPH) tak, ako je to uvedené v objednávke č. 4500017297, nie je jednoznačne ohraničená a nie je jednoznačne stanovená ako zmluvná odmena znalca. Navyše odmena je len časťou znalečného podľa zákona o znalcoch a nemôže zahŕňať náklady, na ktoré má znalec osobitný nárok. S poukazom na uvedené žiadala, aby súd žalobe v plnom rozsahu vyhovel.

1.2. Po právnej stránke súd prvej inštancie rozsudok odôvodnil ustanoveniami § 43a, § 631, § 437 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka dôvodiac, že právnym základom vzniku nároku žalobkyne na peňažné plnenie je existencia platného záväzkového vzťahu. Za nesporné a stranami nespochybnené mal, že na základe objednávky žalovaného žalobkyňa dodala žalovanému predmet

objednávky, ktorým bol znalecký posudok. Závazkový vzťah, predmetom ktorého bolo vypracovanie znaleckého posudku, subsumoval pod zákonné ustanovenia Občianskeho zákona upravujúceho zmluvu o dielo. Pre posúdenie oprávnenosti nároku žalobkyne považoval za relevantný spôsob uzatvárania kontraktu a dohody

o podmienkach záväzkového vzťahu. Uviedol, že postup pri uzatváraní zmlúv je všeobecne upravený v § 43a a nasledovných Občianskeho zákonníka. Z obsahu týchto zákonných ustanovení vyplýva, že vznik zmluvy ako dvojstranného právneho úkonu predpokladá dva jednostranné právne úkony dvoch rozličných strán, a to navzájom adresované a obsahovo sa zhodujúce. Vysvetlil, že sa jedná o konsenzus dvoch obsahovo zhodných, jednostranných

a navzájom adresovaných právnych úkonov dvoch strán oferty - návrh na uzavretie zmluvy

a akceptácie - prijatie návrhu, pričom zákon všeobecne ich právnu formu neupravuje. Ak na platnosť právneho úkonu sa určitá forma vyžaduje, tak táto podmienka sa vzťahuje aj na ofertu a akceptáciu, inak by jednostranný právny úkon nebol právne účinný. Takouto požiadavkou býva napr. písomná forma právneho úkonu. Súd prvej inštancie poukázal na ustanovenia Občianskeho zákona, podľa ktorých sa zmluvou o dielo zaväzuje objednávateľovi ten, komu bolo dielo zadané (zhotoviteľ diela), že ho za dojednanú cenu vykoná na vlastné nebezpečenstvo. Poukázal aj na ustanovenie § 631 citovaného zákona, v ktorom je vymedzená neobchodná zmluva o dielo, ktorá sa vzťahuje na prípady, keď je zhotoviteľom diela alebo objednávateľom diela nepodnikajúca fyzická osoba. Zmluvou o dielo vzniká záväzkový právny vzťah, ktorého účelom je poskytnutie objednávateľovi podľa určeného zadania dielo za odplatu. Zákon nepredpisuje povinnosť písomnej formy. Môže ísť aj o kumuláciu prejavov vôle písomnej a verbálnej. Pokiaľ sa však jedná o zhotovenie huteľnej veci, k naplneniu zmluvy o dielo dochádza až faktickým prevzatím zhotovenej veci a zaplatením dohodnutej ceny. Vznik zmluvy o dielo predpokladá dohodu strán najmä o jej podstatných náležitostiach, t.j. predmet zmluvy a odmena zhotoviteľa. Cena diela je nevyhnutným predpokladom vzniku zmluvy pod následkom relatívnej neplatnosti právneho úkonu (§ 40a Občianskeho zákonníka). Spôsob platenia ceny diela môže byť dohodnutý viacerými spôsobmi, napr. pred zhotovením diela, po odovzdaní diela, vo forme preddavku a konečného vyúčtovania a pod. Strany môžu dohodou určiť postup pri určení výšky ceny diela a to buď dohodou zmluvných strán alebo podľa osobitného právneho predpisu (napr. zákon o cenách). Ak výška ceny za dielo nebola určená uvedeným spôsobom, objednávateľ je povinný zaplatiť primeranú cenu. V prípade, ak sa cena diela určuje na základe dohody objednávateľa a zhotoviteľa, cenu diela je možné určiť pevnou sumou, odhadom, podľa rozpočtu, paušálnou sumou alebo limitom. Mal za to, že v danom prípade za návrh možno považovať písomnú cenovú ponuku žalobkyne zo dňa 22.6.2015, ktorou sa žalobkyňa zaviazala zhotoviť žalovaným požadované dielo za 1.000,- € a za akceptáciu písomnú objednávku žalovaného zo dňa 8.7.2015, do ktorej boli premietnuté výsledky predzmluvnej komunikácie ako podmienky kontraktu. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že sa žalobkyňa i napriek vedomosti o nedostatočnej špecifikácii predmetu diela a za predpokladu väčšieho rozsahu práce, než aký bol deklarovaný v prílohe k žiadosti o zaslanie cenovej ponuky (mail zo dňa 15.6.2015), na základe vlastnej vôle, slobodne a vážne zaviazala dielo zhotoviť za cenu 1.000,- €. Skonštatoval, že na základe záväznej cenovej ponuky žalobkyne bola žalovaným vyhotovená záväzná objednávka, v dôsledku čoho došlo k platnému uzatvoreniu kontraktu s vymedzením predmetu diela a ceny diela stanoveného pevnou sumou. S poukazom na uvedené mal za to, že platne uzatvorenú zmluvu bolo možné zmeniť len na základe vzájomnej dohody zmluvných strán.

Vychádzal z toho, že v konaní nemal zo strany žalobkyne preukázané, že by v tomto smere adresovala žalovanému právne relevantné návrhy na zmenu dohodnutých cenových podmienok. V tejto súvislosti poukázal na svedeckú výpoveď Ing. Z. ktorá uviedla, že žalobkyňa bola upozornená na skutočnosť, že určenie ceny diela je konečné a v nej musia byť zohľadnené náklady spojené s vypracovaním znaleckého posudku. Skonštatoval, že cenu diela nie je možné dodatočne meniť. Taktiež dodal, že pokiaľ ide o dokumentáciu potrebnú pre vypracovanie znaleckého posudku, žalobkyňa obdržala kontakty, prostredníctvom ktorých si príslušné podklady mala priamo obstaráť, keďže nimi žalovaný nedisponoval (podklady o obstaraní zdravotníckej techniky a pod.). V priebehu vypracovania znaleckého posudku neboli zo strany žalobkyne vznesené zásadné námietky, ktoré by spochybňovali dohodnutú cenu diela. Prvoinštančný súd ďalej dôvodil, že žalobkyňa síce konštatovala väčší rozsah prác ako vyplývalo z prvotnej dokumentácie žalovaného ohľadom špecifikácie zdravotníckej techniky, no mal za to, že neuskutočnila žiadne právne kroky smerujúce k zmene dohodnutých podmienok pred samotným vypracovaním znaleckých posudkov. Čo sa týka svedeckej výpovede svedka Mgr. T. S., tento mal poukázať na to, že náklady spojené s vypracovaním znaleckého ohodnotenia zdravotníckej techniky vo vybraných zdravotníckych zariadeniach boli financované z časti zo štátnych prostriedkov a z časti z eurofondov. Vychádzal z toho, že s poukazom na financovanie nákladov spojených s

vypracovaním znaleckého ohodnotenia zdravotnej techniky nebolo možné žalobkyňou vyfakturovanú odmenu v plnom rozsahu uhradiť, keďže by došlo k diskriminácii ostatných znalcov zúčastnených na vykonanom prieskume, v ktorom bola cenová ponuka žalobkyne vybraná z dôvodu, že bola najnižšia. Dodal, že by došlo aj k porušeniu rozpočtových pravidiel, zákona o finančnej kontrole a pod. Podotkol, že pokiaľ by žalobkyňa predtým, ako vypracovala znalecký posudok, namietala u objednávateľa väčší rozsah prác než ako vyplývalo z objednávky, v takom prípade hypoteticky mohlo dôjsť k rokovaciemu konaniu, kde by cena diela mohla byť upravená bez zverejnenia, čo ale žalobkyňa nevyužila a takúto situáciu nevyvolala. Poukázal na ustanovenie § 637 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak má objednávateľom dodaný materiál nedostatky, ktoré bránia riadnemu vyhotoveniu diela, zhotoviteľ je povinný na to objednávateľa bez zbytočného odkladu upozorniť. Rovnakú povinnosť má zhotoviteľ aj vtedy, ak objednávateľ žiada, aby bolo dielo vykonané podľa pokynov, ktoré sú nevhodné. Ak objednávateľ napriek upozorneniu zhotoviteľa trvá na objednávke, zhotoviteľ môže od zmluvy odstúpiť. Uviedol, že z citovaného ustanovenia je možné vyvodiť, že pokiaľ sa žalobkyňa potom, čo došlo k platnému uzatvoreniu kontraktu na základe obhliadky vykonanej v zdravotníckom zariadení, dozvedela, že vstupné informácie poskytnuté objednávateľom diela nie sú dostatočné, keďže jednotlivé technické zariadenia pozostávajú z viacerých komponentov nevyhnutných pre ich činnosť, ktoré v špecifikácii uvedené neboli, a na ich základe nie je možné dielo zhotoviť aby spĺňalo účel sledovaný vládny auditom, mohla túto skutočnosť žalovanému oznámiť a žiadať zmenu dohody o cene diela, prípadne od zmluvy odstúpiť. Pokiaľ žalobkyňa i napriek zisteným nezrovnalostiam a výhradám znalecký posudok podľa dohodnutých podmienok vypracovala a žalovanému riadne bez ďalšieho odovzdala, nie je možné jej priznať právo na odmenu vyššiu, než aká bola dohodnutá medzi sporovými stranami. S poukazom na vyššie uvedené súd prvej inštancie uzavrel, že zmluva o dielo bola medzi sporovými stranami platne uzatvorená s vymedzeným predmetom zmluvy a cenou plnenia, v konaní nebolo preukázané, že by medzi sporovými stranami došlo k platnej dohode o zmene zmluvných podmienok, na základe čoho žalobu ako nedôvodnú zamietol.

1.3. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262

ods. 1 C.s.p., pričom s poukazom na zásadu efektívnosti a hospodárnosti konania nárok na náhradu trov konania žalovanému nepriznal, keďže si ich žalovaný neuplatnil.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala včas odvolanie žalobkyňa dôvodiac ustanovením § 365 ods. 1 písm. f) a h) C.s.p, keďže súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Argumentovala, že nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie spočíva v opomenutí postavenia znalca. Poukázala na ustanovenie § 2 ods. 1 zákona č. 382/2004 Z. z., ktorý za znalca považuje osobu splnomocnenú štátom na vykonávanie znaleckej činnosti vo svojom odbore. Čo sa týka povinnosti vykonávať znalecký úkon v konkrétnej veci, túto jej určil žalovaný Dodatkom č. 3 k povereniu na vykonanie vládneho auditu č. A697 s účinnosťou od 20.7.2015, kedy sa stala prizvanou osobou poverenou výkonom vládneho auditu. Z predmetného poverenia ministerstva financií má vyplývať, že znalecký úkon bude použitý na účely konania vedeného orgánom verejnej moci. V tejto súvislosti poukázala na dôvodovú správu k vládnej návrhu zákona č. 382/2004 Z.z., kde sa uvádza, že znalecké úkony vykonávané na základe ustanovenia za znalca alebo objednávky v konaní pred orgánmi verejnej moci, prípadne ktorých vykonanie je potrebné pre rozhodnutia týchto orgánov podľa platných právnych predpisov, sa vždy považujú za úkony pre orgány verejnej moci, pričom orgánmi verejnej moci sa v zmysle článku 26 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky rozumejú všetky štátne orgány, orgány štátnej správy, orgány samosprávy obce (mesta) ako aj orgány prokuratúry. Má za to, že odmena za vykonané znalecké úkony nemôže byť dohodnutá, a to s poukazom na úpravu platnú do 30.6.2018, aj od 1.7.2018 (§ 3 ods. 1 zákona č. 382/2004 Z.z.), z ktorej vyplýva, že znalec sa môže dohodnúť so zadávateľom na výške odmeny, no nie na celej výške znalečného. Môže sa dohodnúť s fyzickou osobou alebo právnickou osobou, nemôže sa však dohodnúť so súdom alebo iným orgánom verejnej moci na výške odmeny alebo znalečného, čo má vyplývať z charakteru predmetného vzťahu. Na podporu svojich tvrdení poukázala na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn.

21 Cdo 845/2013 z 14.1.2014. Názor súdu vo veci zmluvnej odmeny preto považuje za nesprávny, nakoľko znalecký posudok bol vypracovaný na požiadavku orgánu verejnej moci za účelom nie súkromnej ale verejnej potreby, preskúmania účelnosti nakladania s verejnými prostriedkami pri verejnom obstarávaní. Práve táto úloha vyžadovala, po jej doplnení zadania zo strany žalovaného (iné zistenia), aby žalobkyňa podrobne posúdila nielen samotné oceňované položky, ale aj iné podklady, ktoré dostala k dispozícii až po zadaní objednávky (najmä cenovú ponuku druhého uchádzača, ktorá vykazovala výrazné znaky spriaznenosti s víťazom verejného obstarávania, na čo

žalobkyňa žalovaného upozornila). Čo sa týka súdu predložených listinných dôkazov, má za to, že súd tieto dôkazy nevyhodnotil správne. Uviedla, že metodiku ministerstva financií na vyhľadávanie znalcov e-mailovým prieskumom trhu so žiadosťou o predloženie cenovej ponuky na znalecké služby v oblasti zdravotníckej techniky, žalobkyňa doplnila pre ministerstvo konzultáciou prostredníctvom emailu zo dňa 15.6.2015 ohľadne identifikácie elektrotechnických zariadení a ohľadne výpočtu znalečného na základe vlastných skúseností. Po ďalších vzájomných konzultáciách s kontaktnou osobou reagovala dňa 22.6.2015 cenovou ponukou, kde uviedla, že súbor EZ, ktorý je prílohou emailu zo dňa 9.6.2015, ocení za 1.000,- €. Pokiaľ ide o porovnanie ponuky iných znalcov súdom prvej inštancie, uviedla, že o týchto ponukách nemala do termínu vynesenia rozsudku žiadnu vedomosť, neboli na žiadnom pojednávaní diskutované a nie je jasné, aké skutkové zistenie z týchto dôkazov súd vyvodil. Konštatovala, že bez povšimnutia v hodnotení dôkazov súdom je Dodatok č. 3 k povereniu na vykonanie vládneho auditu č. A697, ktorým sa žalobkyňa stala prizvanou osobou a ktorý je rozhodujúci, pretože zakladá vzťah žalobkyne a žalovaného, je z neho zrejмый aj účel činnosti znalca a určuje termín vypracovania znaleckého posudku. Pokiaľ ide o objednávku, ktorú vystavil žalovaný, tú považuje za zavádzajúcu, pretože sa odvoláva na schválenú požiadavku na verejné obstarávanie č. VO-154/2015, ktoré sa ale nikdy neuskutočnilo, čo bolo ozrejmené až výsluchom svedkyne Ing. Z. G.. Dodala, že predmetná objednávka mala dve prílohy, pričom v prvej prílohe bolo uvedené, že táto príloha predstavuje špecifikáciu objednávky na poskytnutie znaleckých služieb v rámci výkonu vládneho auditu č. A697, a druhá príloha stanovuje položky na posudzovanie. Prvá príloha objednávky nebola totožná s textom výzvy na cenovú ponuku z elektronického prieskumu trhu zo dňa 9.6.2015. Nad rámec výzvy na cenovú ponuku boli žalovaným objednané iné zistenia znalca, ktoré neboli zadané žalovaným, ale ktoré súviseli s úlohou znalca a mohli by mať vplyv na úlohy určené žalovaným. (Práve iné zistenia znalca boli vzhľadom na účel znaleckého posudku dôležité. Znaleckým posudzovaním sa v tomto konkrétnom prípade preukázala spriaznenosť ponúk dvoch subjektov vo verejnom obstarávaní.) Odvolateľka má za to, že neurčitým vymedzením predmetu objednávky z hľadiska počtu položiek ako aj z hľadiska ich popisu a rozsahu vo vzťahu k úlohe znalca sa súd vôbec nezaoberal. Upriamila pozornosť na objednávku, kde je uvedená „predpokladaná hodnota objednávky“, resp. jednotková cena alebo cena celkom, a to 1.000,- €. Uviedla, že zadávateľ nekonzultoval so znalkyňou lehotu na vypracovanie časti „ďalšie zistenia znalca“ ani odhad výšky odmeny za túto časť znaleckého posudzovania. Zdôraznila, že bez povšimnutia v hodnotení dôkazov súdom zostalo, že žalobkyňa vypracovala pre žalovaného dva posudky a okolnosti s tým súvisiace. Vysvetlila, že termín odovzdania znaleckého posudku č. 6/2015 bol žalovaným stanovený na 20.8.2015, pričom k dátumu odovzdania posudku č. 6/2015 nebolo možné vykonať posúdenie všetkých 37 položiek, pretože rozsah práce to nedovoľoval. Z 37 položiek súboru obstaranej zdravotníckej techniky v celkovej nadobúdacej cene 8.590.000,- € bez DPH posúdila 20 položiek, ktoré boli obstarané celkom za 4.026.812,- € bez DPH. Pri odovzdaní znaleckého posudku č. 6/2015 osobne (predtým telefonicky) upozornila kontaktnú osobu Ing. Z. z ministerstva financií na skutočnosti zistené pri obhliadke, a to na neúplnosť prílohy prieskumu zo dňa 9.6.2015, jej nesúlad so skutočným stavom zisteným obhliadkou, neúplnosť vlastnej cenovej ponuky, pretože bola urobená na základe nepresného a neúplného zadania prieskumu, poukázala na časovú tieseň a množstvo práce, ktoré s posudzovaním súvisí, ako aj na časový nátlak, ktorý je na ňu vyvíjaný. Nakoľko bolo potrebné posúdiť zvyšných 17 položiek, žalobkyňa začala pracovať na novom znaleckom posudku, a to č. 7/2015. Uviedla, že niekoľkokrát telefonicky hovorila s kontaktnou osobou, pričom jej zdôraznila časovú tieseň ako aj to, že rozsah práce je nad rámec objednávky v počte ohodnocovaných položiek. V znaleckom posudku č. 7/2015 posúdila všetky zvyšné položky, ktorých bolo podľa názvu v tabuľke prílohy objednávky uvedených 17, ale v skutočnosti len samotná technológia vstavby operačných sál obsahovala 66 položiek, z ktorých identifikovala a vyhľadávala elektrotechnické zariadenia. Znalecký posudok č. 7/2015, tak ako posudok č. 6/2015, žalobkyňa uzavrela tabuľkou hospodárnosti s preukázateľne odôvodnenými údajmi a vypracovala ho k určenému termínu. Uviedla aj iné zistenia, ktoré súviseli s úlohou znalca a ktoré boli požadované žalovaným v objednávke a mohli by mať vplyv na úlohy ním určené. Ako iné zistenia znalca vyhodnotila detaily súťažných podkladov, pričom závery zistení v posudkoch náležite odôvodnila. Má za to, že súd pri hodnotení dôkazov, ktorými boli listinné podoby dvoch znaleckých posudkov a vyúčtovanie 6-2015, vôbec nezobral do úvahy rozsah vykonanej práce, ktorú preukázateľne odvieďla a počet hodín, ako aj ostatné náklady preukázateľne dokladované vo vyúčtovaní 6-2015 ani to, že znalecké posudky č. 6/2015 a č. 7/2015 žalovaný prevzal, potvrdil akceptačným protokolom a použil, o čom svedčia aj výsledky vládneho auditu č. A697 prerokované vo vláde (Rokovanie vlády SR 16/2016, 7.7.2016, 5. bod programu). Odvolateľka navrhla, aby odvolací súd napadnutý výrok prvostupňového rozsudku zmenil, žalobe vyhovel a žalovaného zaviazal na náhradu trov prvoinštančného, ako aj odvolacieho konania.

3. Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne uviedol, že s dôvodmi odvolania žalobkyne, ako aj s jej právnou argumentáciou, nesúhlasí, rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za vecne správne, pričom má za to, že súd vykonal všetky potrebné dôkazy na úplné zistenie skutkového stavu a na ich základe dospel k správnym skutkovým zisteniam a danú vec správne právne posúdil. Má za to, že žalobkyňa nesprávne interpretuje skutkový stav v predmetnom konaní. Žalovaný ako orgán verejnej moci zasielal ponuky znalcom prostredníctvom ním vykonaného elektronického prieskumu trhu. Žalobkyňa akceptovala predmetnú ponuku žalovaného a v zmysle uvedeného bola vystavená objednávka a neskôr aj akceptačný protokol. Tieto skutočnosti vyplývajú z vykonaného dokazovania v rámci konania pred súdom prvej inštancie. Zároveň poukázal na skutočnosť, že žalobkyňa tvrdenia, podľa ktorých znalecké úkony sa vždy považujú za úkony pre orgány verejnej moci, že odmena za vykonané znalecké úkony nemôže byť dohodnutá, znalec sa môže so zadávateľom dohodnúť len na výške odmeny, no nie na celej výške znalečného, znalecký posudok bol vypracovaný za účelom verejnej potreby, v rámci prvoinštančného konania neuvádzala, preto nevidí dôvod k nim v rámci odvolania prihladať. Uviedol, že žalobkyňa opakovane poukazuje na skutočnosti prezentované v rámci prvoinštančného konania, na ktoré reagoval viacerými písomnými vyjadreniami, doručenými súdu, ako aj verbálnymi prejavmi priamo na vytýčených pojednávaniach a ktorých cyklické opakovanie považuje za nadbytočné. K tvrdeniam žalobkyne ohľadom časovej tiesne a množstva práce, ktorú vykonala, ohľadom neúplnosti cenovej ponuky a nepresného a neúplného zadania prieskumu a ďalších skutočností uvádzaných v odvolaní uviedol, že na tieto opakovane reagoval v priebehu konania pred súdom prvej inštancie. Na záver uviedol, že v priebehu konania navrhol vypočuť svedkov - zamestnancov žalovaného, ktorí súdu objasnili priebeh výkonu zadania vypracovania znaleckého posudku. Skonštatoval, že súd prvej inštancie podrobným spôsobom vykonal dokazovanie, zohľadnil tvrdenia sporových strán a na základe vykonaných dôkazov správne právne vyhodnotil danú vec. Odvolaciemu súdu navrhol, aby rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil.

4. Odvolací súd preskúmal vec, súd pritom viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 470 ods. 1, ods. 2, § 379, § 380 ods. 1 C.s.p.), túto prejednal bez nariadenia pojednávania, keď pre nariadenie pojednávania neboli splnené zákonné podmienky (nebolo potrebné doplniť, resp. zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem; § 385 ods. 1 C.s.p.), a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne nemožno priznať úspech. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 23. februára 2022 (§ 378 ods. 1, § 219 ods. 1, ods. 3, § 385 ods. 1 C.s.p.). O termíne verejného vyhlásenia rozsudku boli strany sporu, právny zástupca žalobkyne, upovedomení zákonným spôsobom (§ 378 ods. 1, § 219 ods. 1, ods. 3, § 385 ods. 1 C.s.p.). Rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne a právne správny potvrdil (§ 387 ods. 1, ods. 2, ods. 3 C.s.p.) a keďže sa stotožňuje s dôvodmi rozsudku ako správnymi, rozsudok odvolacieho súdu už ďalšie dôvody neobsahuje. Pre správnosť dôvodov napadnutého rozsudku odvolací súd ale považuje za potrebné zdôrazniť nasledovné.

5. Podľa § 387 ods. 1 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. Podľa § 387 ods. 2 C.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. S poukazom na vyššie citované ustanovenie § 387 ods. 2 C.s.p., prihliadajúc na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav, sa odvolací súd, nezistiac v procesnom postupe súdu prvej inštancie žiadne vady, v celom rozsahu po skutkovej a právnej stránke stotožňuje s dôvodmi jeho rozsudku, ktorým žalobu žalobkyne zamietol. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, ktorého výsledky aj náležite v súlade s § 191 C.s.p. zhodnotil, na skutkové zistenia aplikoval správne právne predpisy, z vykonaného dokazovania vyvodil správny právny záver a svoje rozhodnutie aj podrobne a náležite v súlade s § 220 ods. 2 C.s.p. odôvodnil. V odôvodnení svojho rozsudku sa súd prvej inštancie vysporiadal so všetkými okolnosťami, na ktorých založil svoje rozhodnutie, a ktoré boli pre posúdenie veci a rozhodnutie podstatné. Zaoberal sa podstatnými tvrdeniami sporových strán, vyhodnotil, ktoré nimi tvrdené skutočnosti mal za preukázané, a ktoré nie, pričom všetky svoje závery riadne zdôvodnil. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na

strane druhej. Súd prvej inštancie neporušil ani právo sporových strán na spravodlivý proces, keďže v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť, naopak súd prvej inštancie ich náležitým spôsobom v celom súhrne posúdil a aj podrobne vyhodnotil. Vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení napadnutého rozhodnutia bol presvedčivý, jeho rozhodnutie je konzistentné. S odôvodnením rozhodnutia súdom prvej inštancie sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a konštatuje jeho správnosť. Keďže v takomto prípade nie je potrebné dôvody už vyslovené opakovať, v ďalšom na ne iba poukazuje a vyjadri sa len k odvolacím námietkam žalobcu.

8. Súd prvej inštancie žalobu zamietol, keď dospel k záveru, že medzi stranami sporu došlo k platnému uzatvoreniu kontraktu s vymedzením predmetu diela a ceny diela stanoveného pevnou sumou. Mal za to, že platne uzatvorenú zmluvu bolo možné zmeniť len na základe vzájomnej dohody zmluvných strán a zo strany žalobkyne nemal preukázané, že by adresovala žalovanému právne relevantné návrhy na zmenu dohodnutých cenových podmienok. Odvolateľka vytykala súdu prvej inštancie, že nesprávne vyhodnotil jej postavenie znalca (nesprávne právne posúdil) a to, že ňou vykonaný znalecký úkon bol použitý na účely konania vedeného orgánom verejnej moci. Poukázala na to, že z charakteru predmetného vzťahu vyplýva, že je možné dohodnúť výšku odmeny, no nie celú výšku znalečného.

9.1. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov znalec, tlmočník alebo prekladateľ sa môže dohodnúť so zadávateľom, ktorým nie je súd alebo iný orgán verejnej moci, na zmluvnej odmene alebo výške znalečného alebo tlmočného; ak sa nedohodnú, patrí mu tarifná odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času. Z citovaného ustanovenia vyplýva, že zmluvná odmena a zmluvné znalečné sú vylúčené pri zadávateľoch súdoch alebo iných orgánoch verejnej moci. Súd alebo iný orgán verejnej moci rozhodnutím ustanovuje, resp. príberá do konania znalca, pretože sám nevie posúdiť odbornú otázku a nemôže rozhodnúť v konkrétnej veci a naplniť ústavné právo účastníka konania zakotvené v čl. 46 ods. 1 Ústavy (každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky), v prípade pribatia tlmočníka alebo prekladateľa naplniť ústavné právo účastníka zakotvené v čl. 47 ods. 3 Ústavy (kto vyhlási, že neovláda jazyk, v ktorom sa vedie konanie, má právo na tlmočníka). V ostatných prípadoch súd alebo iný orgán verejnej moci vystupuje v pozícii právnickej osoby a v zmysle uvedeného uzatvára so znalcom zmluvu o dielo, ktorej súčasťou je aj dohoda o odmene alebo celom znalečnom. Právny vzťah medzi znalcom, tlmočníkom alebo prekladateľom a zadávateľom vzniká dobrovoľne, nie na základe autoritatívneho rozhodnutia orgánu verejnej moci, ktorý vystupuje v nadradenej pozícii. V prejednávanom prípade žalobkyňa, reagujúc na žiadosť žalovaného o predloženie cenovej ponuky na znalecké služby v oblasti zdravotníckej techniky, predložila žalovanému písomnú cenovú ponuku, ktorý ju vystavením objednávky akceptoval. Právny vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným v prejednávanom prípade je charakterizovaný prvkom dobrovoľnosti, nevznikol na základe autoritatívneho rozhodnutia orgánu verejnej moci. Za takéto rozhodnutie nemožno považovať, podľa názoru odvolacieho súdu, Dodatok č. 3 k Povereniu na vykonanie vládneho auditu na č. l. 17 spisu, ktorým žalobkyňa získala status prizvanej osoby. Uvedeným rozhodnutím neboli žalobkyňi uložené žiadne konkrétne úlohy, ku ktorých splneniu by sa zaviazala a to v určených termínoch.

9.2. Odvolateľka v odvolaní namietala nesprávne vyhodnotenie listinných dôkazov súdom prvej inštancie, poukazujúc na email zo dňa 15.6.2015, ktorý doručila žalovanému a ktorý sa týkal identifikácie elektrotechnických zariadení a výpočtu znalečného na základe jej vlastných skúseností. Odvolací súd sa s uvedenou námietkou odvolateľky nestotožňuje, keďže súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že sa žalobkyňa, i napriek vedomosti o nedostatočnej špecifikácii predmetu diela a za predpokladu väčšieho rozsahu práce, než aký bol deklarováný v prílohe k žiadosti o zaslanie cenovej ponuky (mail zo dňa 15.6.2015), na základe vlastnej vôle, slobodne a vážne zaviazala dielo zhotoviť za cenu 1.000,- €. Uvedenú odvolaciu námietku preto odvolací súd považuje za nedôvodnú.

9.3.1. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala doplatenia ceny za podaný znalecký úkon „ocenenie zdravotníckej techniky v nemocnici v Banskobystrickom kraji“, vykonaný pre žalovaného v súvislosti s výkonom vládneho auditu zameraného na kontrolu hospodárenia s finančnými prostriedkami štátu a prostriedkami z európskych fondov vo vybraných zdravotníckych zariadeniach, a to v sume 3.081,68 €. Na žalobkyňi spočívala dôkazná povinnosť preukázať základ a výšku týchto plnení. Odvolací súd, zhodne so súdom prvej inštancie, uvádza, že nespornou skutočnosťou bolo medzi žalobkyňou a žalovaným platné uzatvorenie zmluvy s vymedzením predmetu diela a ceny diela stanoveného pevnou sumou. Vykonaným dokazovaním pred súdom prvej inštancie bolo preukázané, že sa žalobkyňa,

aj napriek vedomosti o nedostatočnej identifikácii zdravotníckej techniky, tvoriacej prílohu žiadosti o zaslanie cenovej ponuky, zaviazala slobodne a vážne dielo zhotoviť za cenu 1.000,- €. Na základe tejto skutočnosti žalovaný vyhotovil objednávku dňa 8.7.2015. Odvolací súd súhlasí so závermi súdu prvej inštancie v odseku 6.3 odôvodnenia rozsudku, že v priebehu vypracovania znaleckého posudku neboli zo strany žalobkyne vznesené zásadné námietky, ktoré by spochybňovali dohodnutú cenu diela. Žalobkyňa síce konštatovala väčší rozsah prác ako vyplývalo z prvotnej dokumentácie žalovaného, týkajúcej sa špecifikácie zdravotnej techniky, ale neuskutočnila žiadne právne kroky smerujúce k zmene dohodnutých podmienok pred samotným vypracovaním znaleckých posudkov. Čo sa týka namietanej skutočnosti, že súd sa neurčitým vymedzením predmetu objednávky z hľadiska počtu položiek ako aj z hľadiska ich popisu a rozsahu vo vzťahu k úlohe znalca vôbec nezaoberal, odvolací súd v tejto súvislosti odkazuje na odsek 6.5. odôvodnenia rozsudku, s ktorým sa v plnom rozsahu stotožňuje.

9.3.2. Odvolací súd zároveň poukazuje na e-mailovú komunikáciu žalobkyne so zamestnancom žalovaného Ing. Z. G. (č. l. 107 spisu), podľa ktorej žalobkyňa navrhla cenovú ponuku formulovať aplikovaním vyhlášky MS SR č. 491/2004 Z.z. o odmenách, náhradách výdavkov a náhradách za stratu času znalcov, tlmočníkov a prekladateľov a znalečné vyčíslieť podľa skutočne odpracovaných hodín a skutočných výdavkov, skutočne odpracované hodiny by dokladovala minútovým výpisom z PC. V prípade zotrvania na odhade celkovej cenovej ponuky, jej odhad bol 20,- €/jedna položka (jedno elektronické zariadenie) pre Banskú Bystricu a Prešov. Pokiaľ ide o súbor Košice konštatovala, že položky nie sú naznačené, ale jej ponuka je tiež 20,- €/jedna položka (jedno elektronické zariadenie). Zároveň uviedla, že pred cenou dohodou preferuje výpočet znalečného podľa skutočne odpracovaných hodín. Z odpovede žalovaného (Ing. Z. G.) vyplýva, že na to, aby vedel vyhodnotiť ponuku žalobkyne a porovnať ju s ostatnými predloženými ponukami, je potrebné, aby žalobkyňa predložila jednu konečnú cenu, ktorá zahŕňa všetko, t.j. ocenenie všetkých prístrojov, odpracované hodiny, náklady na cestu a pod. Cenu, ktorú žalobkyňa uviedla, 20,- € (s/bez DPH), za odhad jedného elektronického zariadenia, príp. cenu dohodou stanovenú podľa skutočne odpracovaných hodín žalovaný nevie vyhodnotiť. Z reakcie žalobkyne (č. l. 108 spisu) vyplýva, že cenovú ponuku aktualizovala nasledovne: ZP BB: celková cenová ponuka 700,- € vrátane DPH, ZP Prešov: celková cenová ponuka 700,- € vrátane DPH, ZP Košice: celková cenová ponuka 1.000,- € vrátane DPH. Žalovaný v reakcii na uvedenú ponuku žiadal predložiť cenovú ponuku na každú ponuku samostatne (ak žalobkyňa nie je platca DPH, sumu bez DPH + uviesť, že nie je platca DPH; č. l. 108 spisu). Dňa 22.6.2015 žalobkyňa predložila cenovú ponuku, týkajúcu sa Banskej Bystrice (č.l. 110 spisu), kde uviedla, že BB: súbor EZ, ocení za 1.000,- €. S poukazom na uvedenú emailovú komunikáciu medzi žalobkyňou a žalovaným má odvolací súd za to, že žalobkyňa mu zaslala cenovú ponuku, v zmysle ktorej sa zaviazala znalecký posudok pre zariadenie v Banskej Bystrici zhotoviť za cenu 1.000,- €. Zo vzájomnej komunikácie jednoznačne vyplýva, že žalobkyňa mala vedomosť o tom, že ide o konečnú sumu a s touto skutočnosťou bola uzročená, sama navrhla sumu, za ktorú znalecký posudok vyhotoví.

9.4. Odvolací súd tak v zhode so záverom súdu prvej inštancie konštatuje, že nebola splnená ani zmluvná a ani zákonná podmienka pre uplatnený nárok žalobkyne titulom ceny diela, preto, pokiaľ súd prvej inštancie žalobu zamietol, jeho rozhodnutie bolo vecne správne a z uvedeného dôvodu odvolacím súdom potvrdené podľa § 387 C.s.p. Odvolací súd z predloženého spisu nezistil nedostatočné posúdenie skutkového stavu, ani nesprávne právne posúdenie, keďže súd prvej inštancie na úplne zistený skutkový stav aplikoval správny právny predpis, a to jednotlivé zákonné ustanovenia Občianskeho zákonníka tak, ako sú citované v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré odvolací súd v celom rozsahu poukazuje.

10. Ako vecne správny odvolací súd posúdil aj výrok rozsudku súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania, pričom poukazuje na to, že žalovaný proti výroku o nepriznaní nároku na náhradu trov konania odvolanie nepodal.

11. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovení § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p., pričom v odvolacom konaní úspešnému žalovanému priznal voči žalobkyňi nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

12. Záverom odvolací súd ešte poznamenáva, že rozhodol bez nariadenia pojednávania dôvodiac ustanovením § 378 ods. 1, § 219 ods. 1, ods. 3, § 385 ods. 1 C.s.p. a už vyššie uvedenými dôvodmi. S dôrazom na to, že nedopíňal dokazovanie, a preto prípadne ďalšie tvrdenia prednesené stranami

sporu na pojednávaní na odvolacom súde už nemohli mať vplyv na iné rozhodnutie odvolacieho súdu. Postačovalo preto preskúmanie veci na základe spisovej dokumentácie; strany sporu, predovšetkým odvolateľka, ani nevzniesli žiadny presvedčivý dôkaz potvrdzujúci, že iba ústna časť pojednávania nasledujúca po výmene písomných stanovísk by mohla zaručiť spravodlivé konanie (porovnaj napr. rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.4.2002, č. 64336/01, vo veci Lino Carlos VARELA ASSALINO proti Portugalsku; porovnaj tiež rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky napr. vo veci vedenej pod sp.zn. 5 Cdo 218/2009, 3 Cdo 51/2011, 3 Cdo 186/2012, 7 Cdo 56/2011).

13. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 393 ods. 2 veta druhá Civilného sporového poriadku v spojení s § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku
procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie
prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).

a prostriedky